

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Kedden, Februárius' 7-dikén, 1852.

Portugallia.

Dom Miguel, ámbár Frantziai Országban és Angliában lévő emberei által jól tudja, hogy az Országát fenyegető háború tavaszig nem fog elkezdődni, okos előrelátásból mindazáltal éppen olyan készüléteket tétet és úgy, mintha a' veszedelem már jelen volna.

A' Párisi Újságok, a' Don Pedro hadáról a' következő környül állásos tudósítást teszik: A' hajós sereg 10 hadi hajókból, nevezetesen három 50, és egy, 36 ágyús fregattából, egy 24 ágyús Corvettéből, és öt kisebb hajókból áll. Ezen még most Belle-Islnél vasmatskákon álló hajókat Admiral Sartorius, ki az Anglus tengerierőnek egy a' legderekabb tisztjei között, és a' kia' Tájon már sokszor táborozván, azt és annak környékét jól esmeri, fogja vezérelni. A' hajóssereg Don Pedroval és Követőivel felvén a' Normandiában lévő portugalliai katonákat, halasztás nélkül fog menni Terceirába, a' Donna Maria Igazgatószékének jelen Ülése és a' had közönséges öszvesereglésének helyére. Az itt lévő katonák száma, azokkal, kik legközelebb szedődtek 9000-re megy. — Angliában és Irlandiában 400 ember gyűlt. A' hajóssereg 1200 ember segítséget adhat. Azon Portugallus katonák, kik Frantzia Országban fognak hajóra ülni 600 vagynak.

A' Terceirából Portugalliában menendő sereg számát tehát mindöszve 10,800 emberre lehet tenni. Minekelötte ezen hadi erő a' portugalliai partokra menne, Madeira szigetét fogja meghódoltatni. A' seregeken való fő commandót Don Pedro magának tartja.

Pápa Birtoka.

A' Pápa seregének az engedetlenek ellen indított két tsapatja Lugon és Cesenan keresztül menvén Jan. 22-kén egyesült egymással Faenzánál. Az első ezen tsapatok között a' Bastiánál történt kis ütközetten kívül semmi akadályra sem talált. A' másikkak pedig útját Cesenánál volt elmenetelében a' fellázzadtaknak egy tsonó, mintegy 1200 főből álló katonasága, három ágyúval elállotta, de reájok nézve szerentsétlenül, mert Oberster Barbieri más fél óráig tartó tsata után mindnyájokat elfogta. E' meglévén, a' Pápa serege 21-ben ment Forliba.

Azon rendetlenségek, mellyeket a' Pápanak új és katonai fenytékhez még nem szokott serege Forliba elköve-tett, Cardinális Albinit arra indították, hogy amannak segítségére az Austriai Ts. K. jó rendet tartó seregeket felszöllítés következésében a' Hrabowski brigadája Ferrarából és

Bolognából Jan. 24-kén Imola és Faenza felé nyomult. Bolognát az Ausztriai és a' Pápa seregei December 29 's 30-dikán szállották meg.

A' Pápa seregei Jan. 21-kétől 25-kéig helyeket nem változtatták, és nem elébb, mint 26-dikban egyesültek azon Ausztriai tsapatokkal, mellyek Cardinalis Albaninak tudva lévő felszóllítására, Argentán 's Lugón keresztül Ferrarából; és Centon 's Burion által Modénából jöttek. A' Hrabowski Ts. K. Brigadától fedezve Jan. 28-kán mentek be Bolognába a' Pápanak 2000 katonái. A' Pápa segeinek Bologna felé való közelgetésekor az a' hir terjedt el a' városban, hogy a' Pápa megboszsankodván, az engedetlenek által az ő serege' útjába tett akadályokon, 's azoknak ellentállásain azon városok és helységek lakosaival, mellyeken katonái ezután fognak keresztül menni, sokkal keményebben szándékozik bánni. Ezen hirnek megtzáfolására, 's a' megijedt lakosoknak a' Pápa atyai szíve és kegyelme felől való meggyőzésekre adott ki Cardinalis Albáni egy Proclamatiót, mellynek olly beható ereje vólt minden indulatokra, hogy a' Polgár gárdának, sőt az egész városnak lefegyverkeztetése erőltetés nélkül még azon nap elkezdődhetett 's az ágyúk és fegyverek a' Pápa tisztjeinek által adódtak.

Midőn Feldmarschall - lieutenant Rétsey, kinek a' Modenai úton kellett volna a' Pápa birtokokba bemenni, a' városnak maga feladását meghallotta, a' nélkül, hogy Bolognába ment volna, tsapatjait azonnal visszahúzta. A' Pápa katonái Ravennát, a' Hrabowski brigadája pedig Bolognát és Forlitt fogják megszállani.

A' Lombárd-Velentzei Királyságban kormányozó Generalis Gróf Radetz-

ki, ki, Cardinalis Albaninak kérésére Forliba ment, hogy ott a' két sereg mozdulásairól értekezzenek, Jan. 29-kén hagyta oda Bolognát 's Májlánda-ba vissza tért.

B r a s i l i a.

Azon tudósításokból, mellyek a' Tsászárságban Aug. 1-ső napjától Nov. 19-kéig történt dolgokról szólnak, a' jön ki, hogy Brasiliában a' békételen-ség napról napra mind inkább nevedik. A' szabadság és nemzeti független-ség óltalmazására társaságok állanak fel. Ezek mind szóval mind írással igyekeznek az emberi juss és az édes szabadság érzését az emberekben feleleveníteni. Az ezen tárgyban megjelent írások, sok a' Brasilia mostani kifejlődésével még öszve nem férő alaptételekről beszélnek, — Robespierret és Marat-ot magasztalják dicséretekkel. — Az Ország gyűlésén legközelebb a' tsászári tütorság, az új-katonák gyűtése a' két (száraz és tengeri) hadierőnek rendbeszedése, és a' finantzia felől tett határozások. Ugyan tsak a' Kamarák Bíztoisága adott ki olyan plánumokat is, mellyek a' Constitutio jobbitására tzeleznak. D' Andrada Jó'sef Bonifatzius (tsászári tütör) a' Követek Kamarájában Aug. 10-kén tartott beszéde által azt ajánlá az Igazgatószéknek, hogy az, az Európai udvarokhoz rendelne olyan embereket, kik az ott folyó dolgok felől bennünket időről időre tudósitanának, mert, a' mint mondja, ő bizonyos kútfőből tudja, hogy egy Spanyol Országi társaság azon munkálkodik, hogy ezen két Országok koronáját az Ex-tsászár kezére játssa, és az által Columbiának ismét gyarmattá való tételét kivihesse. — Julius ólta a' Szeretsenek tsendességben

vagynak. Augustus végén az a' hír terjedt el, hogy Meireiller, egy Franciaországban tanult Szeretsen Doctor, és a' Riói Orvosi társaságnak már régi Elölülője, a' Szeretsenek közt új öszveesküvést organisál. Sept. 25-dikén a' Nép seprejéből sokan gyűltek öszve az úgy nevezett Ditsösség mezején, kik a' Közönséges társaságért Vivátot, a' Követekért és az Igazgatószékért pedig Perreatokat kiáltoztak, végre a' Polgár gárdával öszvetsapván, ezektől széllyel verettettek. Sept. 28-kán és 29-kén is történtek rendetlenségek, mellyek ha szinte tsekélyeknek látszottak is a' többek közt figyelmetessé teheték volna az igazgató széket, a' Cabrás szigeten lévő tengeri artilleria ellenséges mozgásaira és ez által az attól kezdett Oct. 6-ki Revolutiót kikerülhetne volna. Fellázzadván ugyan is Oct. 6-kán éjtszaka az említett szigetben lévő Kaszárnyában a' tengeri-paltantyússág, a' Gályákon lévő örökkel együtt, (kik t. i. őrhelyeiket elhagyták és azzal egy kézre dolgoztak) fogságban lévő Kapitány Custodiót (a' már az előtt volt apróbb lázzadások vezérét) megszabadítja. A' sziget, a' hozzá közel lévő fegyverháznak ágyúzását elkezdi. Fő hadnagy Faustino, éppen akkor, midőn már a' rebellisek, a' város sepreje nagyobb részének ellenére, mindjárt kiszállottak volna a' szárazra, egy néhány nemzeti örököt gyűjt a' fegyverházhoz, 's parantsolja, hogy nagy lárma és lövöldözés között egyik helyből a' másikba szaladgáljanak, — a' melly förtély azt okozta, hogy a' fellázzadtak valami nagy hadi erőt gondolván ott lenni, kiszállani nem mertek. Ez alatt az Igazgatószék eránt jó indulattal viseltető Nemzeti gárda öszvegyül. Az Igazgatószék nem esmervén a' maga erejét, Oct. 7-kén eleinte alkudozik és későbbben, úgy-

mint estveli 5 órakor kezd a' sziget ágyúztatásához; — a' mi nevetséges dolog, ha az ember azt nézi, hogy a' Riói nemzeti-gárda és nagyszámú hadierő, 400 olyan pártosok ellen hadakozik, kiket csak két ágyú óltalmaz, — abban a' tekintetben pedig nagyon fontos, ha meggondolja az ember, hogy a' zabolatlanok egész felekezetének ez a' sziget mintegy lakhelye és közép pontja. A' feljebb kitett időben, egy bataillon önkéntesek és 400 Nemzeti örök ültek hajóra. Az Igazgatószék hadi erejének legelső lövésére úgy elfutottak a' pártosok, mint a' rabszolga, az ő Ura ostorának meglátására. Ezen napi ütközetnek egy igen érdemes polgár Chaves leve áldozatjává, kinek holt tetemeit Oct. 8-kán, mikor a' sziget magát fel adta, 's a' rend ismét helyre állott, az Igazgatószék, a' Ministerek, 6000 fegyveres nemzeti örök és nagy számú sokaság kísérte nyugvó helyére. Az említett zenebonaletsendesítése után, minden szabad újságok eltöröltettek. Minister Feijónak Oct. 11-kén jelent meg egy Felszóllítása, mellyben az nyilatkoztatódik ki, mennyire szükséges a' város bátorságban léte megőrzése végett egy állandó gyalog és lovas sereget állítani fel, és erre jó zsöld 's be-tsületes bánás ígérese mellett minden 18 és 40 esztendő közt lévő Braziliaiak fel szóllíttatnak. — Oct. 13-kán a' Követek Kamarája, a' Constitutióban teendő jobbítások felől azt végezte: hogy az új törvényhozásra küldendő Követek az ő megbízójoktól ezen jobbításokra nézve teljes hatalommal ruháztassanak fel. A' legnevezetesebb tikkely ez: „A' Tsászárság' igazgatószéke Brasiliában szövetséges magános uralkodás foglenni.“ Erre a' Szenátorok Kamarája, nagy helybehagyást nyert okokkal azt határozta: hogy ő ezen igen fontos tárgy

felől a' maga vélekedését még nem adhatja, és hogy azt a' következő ülésben fogja tselekedni. Utóljára volt szó azon kárpótlásról is, mellyre Brasilia magát, a' Montevideo bezárásánál elfoglalt neutralis hajók költségeinek fizetésére kötelezte. Ez eránt, az Anglus igazgatóság fenyegetései által kitsikart határozás eránt sok olyan lármás üléseket tartottak a' Brasiliaiak, mellyekben a' Követeknek ezen, maga hasznát olly igen kereső Nemzethez, nem nagy vonaltatások tetszett ki, sőt Montezuma Úr azt is javasolta, hogy Angliának hadat kell izenni. — Aug. 5 és 6-dik napjain Parában is lázzadás ütötte ki magát. A' zabolátlanok vezére Visconde Goyana volt, ki a' Nemzeti gárdát eloszlatta 's a' tartományt a' Portugalliai Don Miguelnek akarta kezére játszani. De Augustus 7-kén minden elnyomódott, Goyana bezáródott 's a' tsendesség ismét helyre állott. Egyéberánt a' zabolátlanok pártján kívül két egymással ellenkező feleket láthatunk Brasiliában a' Szövetségesekét és az Unitariuso két, ezen utóbbiakat régi constitutionalisoknak is nevezhetnök. — Buenosayresről éppen most halljuk, hogy lakosai hasonlóképpen pártot ütöttek és Dictatort tettek. Azt is mondják, hogy ugyan ott minden házakat megmotóztak, a' Rousseau és Voltair munkáit kárhóztatván hóhérok által égettették meg.

N a g y B r i t a n n i a.

A' Courier, Frantzia Ország jelen állapotjáról több értekezéseket közöl. Azok között egynek a' végén ezt mondja: Frantzia Országban a' Felek közt, éppen most egyenetlenség vagy talán attól egy kevés ideig való pihe-
nés van. Ezen egyenetlenségnek, ha

az Igazgatóság engedne, az a' vége lenne, hogy vagy közönséges társaság állítódnék fel, vagy valami határtalan uralkodás hozódnék be. A' rend baráti tehát, kik egyszersmind az okos szabadságnak is védelmezői, Frantzia Országban szinte úgy mint Angliában, köteleztetnek a' frantzia Ministeriumot tőlök kitelhető módon segíteni, hogy az, azon közép úton, mellyen elindult, minden veszedelem nélkül bátorságban mehessen. Lehetetlen a' Frantzia Constitution sérelemnek esni a' nélkül, hogy az, a' Britannia igaz interesséjére nézve is vagy egy vagy más módon érezhető ne legyen.

A' Newyorki Ujságok Dec. 24-kén 1851-ben írják: hogy a' Columbiai közönségestársaság többé nintsen, és hogy a' helyett, a' déli Amerika földabroszán ezentúl a' Venezuela, Uj Granada és Aequator nevű külön szakadt 's független Státusokat fogjuk találni. Midőn a' Columbiai külső Miniszter ezt a' tudósítást teszi, azt mondja, hogy a' Bogotában (ez volt a' Columbiai közönséges társaság fő városa) lévő kormányszék hatalmát esztendő óta még csak új granadában esmerték meg. A' közönséges Társaság Vice-praesidense az Új-granadai Nemzeti-gyűléshez küldött Követjei által, hivataláról végképpen lemondott.

Jan. 19-kén Gróf Aberdeen a' felső házban így beszélt: Jól emlékezhetik a' Ház, Ő Felségének jelen üléseinket megnyitó beszédében azon nyilatkoztatására, hogy az öt hatalmasságok a' Hollandiai és Belga Országi Királyokkal egyességre léptek, a' mellynek, mihelyt helybehagyódik, másolatja, Uraságtoknak minden halasztás nélkül elébe fog terjesztetni. Azon egység, Nov. 15-kén íródott alá, a' helybe-

hagyások kitserelésére pedig Jan. 15-ik napja határozatott. Minthogy azonban a' helybehagyások még eddig meg nem történtek, az Igazgatószék azt javasolta, hogy az annak végrehajtására szabott határt meg kellene hosszabbítani. Én részemről véghetetlen gyönyörűségemet találok benne, hogy még tökéletesen nintsen vége ezen Tractátusnak, mellyet én úgy nézek, mint a' melly nemcsak sok tekintetben ellenkezik a' politikával, hanem egyszersmind sok szembetűnő igazságtalanságokat is foglal magába (halljuk! halljuk!). Sajnálom, hogy ezen tárgyról akkor nem beszéltem, minekelőtte a' Házak ülési még el nem halasztódtak: külömben most örülök, midőn láthatom, hogy még elég idejek van uraságtoknak a' felől vélekedéseket kimondani. Mellyre nézve jelentem, „h o g y é n m á h o z n y ó l t z n a p r a , e z e n t á r g y r a n é z v e t ö r v é n y j a v a l l a t o t f o g o k f e l t e n n i.“ — Azután Lord Strangford a' Királyi beszédnek más pontjára függesztette a' Ház' figyelmét, nevezetesen azon egyességre, melly a' rabszolgákkal való kereskedés dolgában Frantzia Országgal kötött. A' Parlament — ugymond a' Lord — Dec. 6 kán már öszve gyűlt, hogy éppen akkor miért? ő azt nem tudja; mert foglalatosságait nem végezte el — és így ez csak azért történt, mivel azt a' journalok és a' politikai egyesületek kívánták. És mivel a' szóban forgó egyesség sem terjesztetett a' Kamara elébe, azt kell hinnünk, hogy ebben a' részben is kellett valami ollyas dolognak történni, a' mi annak előterjesztését akadályoztatja. Egyébaránt nagyon tsudálkozik a' Lord, hogy Anglia Frantzia Országgal, új alkura lép addig, míg amaz az elébbenieket telyesítené. Ő egyáltalában nem hiszi, hogy ez a' hatalmas-

ság hajlandó volna, valaha az ollyan alku telyesítése megkívánására, mellyet a' Frantziák Királyának alattvalói, vagy az Istenért! mit mondok? polgárjai, arra magyarázhatnának, hogy az, a' Frantzia Ország tengeri erejét és kereskedésbeli interesséjét sértené meg. A' mit eléggé bizonyít a' helytelenül úgy nevezett költsönösség alkuj a Hogy az alatt Nagy Britannia mennyit szenved, megtetszik azon hivatalos írásokból; mellyeknek előterjesztése eránt közelébb fogok törvényjavallatot tenni fel.

Dublinból Jan. 18 kán. A' tegnapi nap igen különös történetet hozott reánk. Hogy az O'Connell elútazásakor processió volt, az nem szokatlan és nem különös dolog. Dublinban, sok embereket gyűjteni egyrakásra, sohasem volt nagy mesterség, az O'Connell név minden időben nagyon tudott bájolni. A' Gyülekezet mennyisége vagy száma ez alkalmatossággal is ollyan nagy volt, mint annak előtte, millyenségére nézve mindazáltal minden eddig voltaktól nagyon különbözött. Mikor legnépesebb volt a' Processio körül belől 50,000 emberek voltak jelen, — kik mind a' nép sepreje között valók voltak, és annak vezérei politikai állásából mindjárt lehetett a' sokaság characterére és rangjára, huzni következt; — illyen vezérek voltak Reynolds Tamás és Costello Marcus. E' nem kis pont; mert az utólsóval, „a' Megszabadító, nem régen ugybánt, mint megvettetett állapotban lévő emberrel, — az első pedig mindenkor arról volt esmeretes, hogy nagyon szeretet, O'Connellel újat húzni, ha ez az el választás kérdésében a' Reynolds Úr nagyított képzeletében nem akart meg egyezni. Az O'Connell magaviseletéhez mind ez tsekélység.

Minden azt hitte, hogy ő elmenetelekor, azon vélekedéseket, mellyeket pártosainak lázszóit hangon fejekbe vert, ki fogja azoknak elméjékből törölni. A' zászlókon olvasható külömbféle írások között, ezen: „Irlandiának Angliától való elszakasztása, úgy szinte azon, midőn az O'Connell mejj képét együtt látta az ember a' IV Wilhelmével, tsak nevetni kell; — de kárhozatot érdemlő a' törvénytudó Urnak, a' Processio helyére gyűlt sokasághoz tartott beszéde, mellyben annak jelentése után, hogy ő ez órától fogva az egyesítés felbontásában minden alkalmatossággal, megkérhetetlenül és okvetetlen fog munkálkodni, a' könnyen indítható sokaságot, ezen tüzében való segítségére szólította fel, kérvén az Istent is, hogy nekik ezen közös igyekezeteket áldja meg. — A' másik Fel, nevezetesen a' Protestánsoké a' Lord Mayor engedelmével a' Városházánál tartotta üléseit. A' gyűlés igen sok, 's tiszteletre méltó férjfiakból állott, és ha tselekedésiben magát mérsékelni tudta volna, bizonyosan nevezetes lett volna. De az egész Gyűlés a' mit lehetett volna tőle várni, hogy abban fontos politikai kérdések fognak megfordulni, nem vólt egyéb, mint valami dühös Fanatismus nevetséges nyilatkoztatás helye, a' hol tudni illik, az Ország állapota, a' Nép szüksége, az ezeken segítő tzelekerányos eszközökről való tanátskozás senkinek sem jutott eszébe, hanem minden a' Bibliáról és fegyverről beszélt. Imé Ezek a' pártok vagynak tehát most Irlandiában, mellyek közzül a' Protestánsokét Mondeville, Boyton és Waring, a' másikat pedig O'Connell, Costello és Regnolds vezérlik.

F r a n t z i a O r s z á g.

A' Moniteur jelenti: hogy Jan. 22-kén a' királyi Fiscus azon szálába menvén, a' hol a' Szent Simon követői prédikázióra szoktak öszve gyűlni, magokat a' Simonistákat szélyel oszlatta, szálájokat pedig bezáratta. Innen az említett vallásbeli felekezet fő lakhelyeire ment, könyveiket, írásaikat mind el foglaltatta, lepetséttette és elvitette. A' vádat ellenek négy pontban tette fel. Leginkább pénz tsalás 's húza vona vétkével terheltetnek. A' törvénszék ezen tselekedete végben viteleiben semmi ellentállásra nem tálált.

Nov. 2-kán 1831-ben a' Tribune a' többek közt egy levelet közlött, mellynek szerzője azt akarta megmutatni, hogy a' mostani frantzia Uralkodószék törvénytelen, úgy mint a' melly a' maga lételet tsak némelly pártosoknak köszönheti, és a' mellynek a' Kamarara a' nélkül, hogy arra meglett vólna hatalmazva, és így a' Nemzet meg egyezése nélkül adta által a' koronát. Az Ország kívánsága megtudása végett elébb közönséges gyűlést kellett vólna tartani. Ezen levélért az említett Újság szerzője vádoltatván törvénybe idéztetett, de meg nem büntetődött.

A' Moniteur Jan. 25 kén jelenti: Camille Perier, a' Ministeri Tanáts Elölülőjének Testvérje és a' Követek Kamarájának tagja, Londonból tegnap estve 7 órakor érkezett meg Párisba, és elhozta magával a' Belga Vátrak lerontását illető egyességekről tett végső határozást. A' törvényes végzéseken ezen részből kijön, hogy ha a' Nov. 15-ki Tractatus helybehagyása Jan. 31-ke előtt ki nem tseréltetett is, legalább gyanítani lehet, hogy az rövid időn ki fog tserélődni.

Lyonban Jan. 22-kén, ismét nyughatatlanság uralkodott. Számos kerülő örök jártak fel 's alá minden útszákon, kettőztelve állottak az örök szokott helyeiken.

A' Precurseur szerint Jan. 21-kén ismét sok munkások gyűltek a' Croix Rousse nevű külső városba öszve. — Egy Jan. 23-dika estvéjén költ levél így ír: Tégnap és ma mindenütt tsendesség vólt; — a' munkások gonosz tzeljairól még is szüntelen újabb meg újabb hírek szárnyalnak. Egyszer azt beszélük, hogy azok a' Montessuy erősséget akarták elfoglalni, olly tzelből, hogy a' várost annyival könnyebben lövöldözhessek, más hírek, szerint a' fegyvertár rablódott ki, és minden munkásnak 4 Frank napi fizetés ígértetett, ha a' lázzadásban részt vesznek, 's t. e' félék. Az illyen hír terjesztők talán a' törvényszékek figyelmét akarják ébreszteni és serkentetni; — a' mi a' tsendesség megmaradására éppen helytelen eszköz. Mert többen vagynak a' városban olyanok, a' kik mindent abban a' formában hisznek, a' mint azt hallják. A' Courier minden módon igyekszik az illyen ijesztő híreket megzáfolni és lerontani.

A' Ronai Megye Praefectusa tudósítása szerint Lyonban minden munkaszépen foly, a' Tanáts- Mesterségek- és foglalatosságok fejeinek új organisatiója minden okos Interesséket megelégitett.

Don Pedro Jan. 26-kán indúlt el Párisból, hogy a' Belle-Isleben öszve sereglett hadierejének fő vezérségét által vegye. — Don Pedrónak Belle Isleben lévő hajóiról, mintegy 50 anglus hajós legények botsáttattak el. Mint-hogy ezeknek éppen semmijek sem vólt, a' britanniai Consul 200 Frankot gyűjtven számokra, azzal ereszté őket útnak.

A' Courier français írja: hogy a' Követek Kamarájában ülő Status tisztjei között, az 5 Miniszterekkel együtt 105 tagok vagynak a' Miniszterek részén, és 44-en azok ellen (vagy az úgy nevezett Opposition); még pedig a' Ministerek pártján egy Követ, egy Fő Director, 17 Statustanátsosok, 21 örökös és 16 nem örökös ítélőszékbeli tisztviselők, 15 hivatalban lévő személyek és más tisztviselők, 29 Katonák. — Az Opposition ellenben tsak 1 fődirector, 12 örökös és 8 ítélőszéki tisztviselők, 11 hivatalbeli Személyek és 12 Katonák.

Ugyan ez az Ujság, a' Tisztviselőknek, a' Párisban tartózkodó lengyel kivándorlottakkal való kemény bánása módjáról panaszkodik. — Midőn — úgymond — ezek közül némellyek a' Politzia hivatalnál, azon utazó leveleiket akarták vólna a' Párisban leendő tartózkodásról szóllókkal feltserélni, mellyeket a' határnál kaptak, vissza igazítottak, 's előttök a' Büró-feje nyilván kijelentette: hogy az Igazgatósékek éppen tzelja és akaratja ellen van meg szenvedni azt, hogy ők itt sok ideig maradjanak. Niemojowski, a' lengyel nemzeti Igazgatósék utolsó Praesidense, ezen bánás eránt, az Opposition lévő Követek között sokaknak adott által Protestatiót.

L e n g y e l O r s z á g.

Varsói tudósítások szerint, a' Lengyel Ország ideig való Igazgatósékének Praesidensi hivatala, valóságos titkos Tanátsos Engelről tulajdonkérésére levevődött, és e'szerént a' Kormány szék előlülői hatalmát Főhadi vezér Hrg Paskievits vette által.

A' Lengyel Revolutio alatt és után hazájókat oda hagyott 's most külön-

böző országokban, nevezetesen (minek-utánna a' Burkus Országba és Gallitziába futottak, a' vissza térésre engedelmet nyervén többnyire hazamentek) leginkább Frantzia Országban tartózkodó Lengyelek, és ezek után a' Frantzia Constitutionel, az Oroszok a' következő hírekkel tölték be Európát: „Az Oroszoknak irtóztató kegyetlenségekről beszélő Varsói tudósítások szerint egy nap sem megyen el tőlünk, mellyen több polgárok föbe ne lövetnének. Az Orosz durvaság, melly sokkal felyül múlja a' törökökét, semmi különbséget nem esmer a' vélekedések rangok, és a' nemek között. Ugyan az, különösen a' főbb rendűeket akarja egészen ki-irtani. Azon mester emberek kik az Orosz katonaság számára dolgoznak és munkájok bérét kérik, megkardlapoztatnak és szerentsések, ha életek megmaradhat. Panaszszal a' Fő vezérig hatni lehetetlen, — vagy ha meg történik is, hogy arra valaki reá megy, annak szokott felelete ez: Takarodjatok előlem, — ti Rebellisek, jobb állapotot nem érdemeltek, — most is sokkal jobb, mint kellene lenni a' sorotok semmire valók! 30,000 lengyel-nél több küldődött már Siberiába. A' kínzásoknak, a' halálos ítéletek végre hajtásának szeri száma nintsen. Egy R o t e r m u n d nevű ősz ember, és P o t o c k a Grófné, keményen megkötöztetve a' piatzon ostoroztattak meg.“ Hogy mind ezek hamis és tsak rágalmazásból származott hírek, az Orosz udvartól jött azon szép rendeléseken kívül mellyeket, hivatalos tudósítások után Olvasóinkkal mi is több ízben közlöttünk, eléggé bizonyítja az, hogy azokat leve-

leikben magok a' Varsóiak igyekeznek megtzáfolni, nagy ditséretekkel magasztalván az Orosz Igazgatószekeket; azattól lengyel Országban állított itélőszékeknek a' Fő és minden alsóbb rendű tiszteknek, 's a' katonaság szép magok vi-seletét és a' nagy emberséggel való bánás módjokat.

M a g y a r O r s z á g.

Hivatalos tudósítások szerint, mellyek Budán Felsősegi rendelésből kiadattak, az egészség állapota Magyar Országban Jan. 31-keig így volt: 92 Törvényhatóságoknak 4,706 Helyeiben megbetegültek járvány epeveszély miatt a' nyavalya kiütésétől fogva 512,942-ten; kigyógyultak belőle 277,698-an; meghaltak 222,763-an; orvoslás alatt vannak még 12,481-en. Egészen megszűnt a' nyavalya 57 Törvényhatóságnak 2,951 Helysegeiben.

Fő Tiszt. Kresznerits Ferentz Úr, Phil. Doctora, Vass Várm. Sági Plebánus, és V. Esperest, a' Magyar Tudós Társaságnak betsületbeli Tagja, a' mult hónap 18-kán meghalálozott. Ezen munkája által: „Magyar Szótár gyökér-rendel“ — melly több buzgó Hazafiak nemes lelkű fáradozásaik után Sajtó alatt vagyon, — fenn maradandó érdemet szerzett magának a' Bol-dogult!

Bétsben Febr. 3-dikán még hét choleras betegek maradtak. Az óltas-enki sem betegedett meg; meggyógyult 2; meghalt 1; 's még orvoslás alatt vannak 4-en.